

Dag 13 vervolg: Aankomst bij medezuster Agnes Chwala in Mukumu waar het bloedheet was, malariamuggen overal en het wachten op de regen iedereen bezig houdt..

Het was goed Agnes mee te maken. We wisselden veel uit over ons leven nu, over Medische Missiezusters, het District East Africa enz. Om 10.45 naar bed, dit keer onder een klamboe, maar wel bloedje heet. Er stonden nu wel twee heel kleine raampjes open, maar het hielp niet veel. Het was een broeiende hitte, alles was ook heel klam en vochtig de hele nacht! Het wachten is op regen!

Dag 14 – maandag 13 februari

Op om 7.15 uur. Samen ontbijt en om 8.15 uur ook samen naar het ziekenhuis waar Agnes docent is. Ze liet me alle afdelingen zien. Toen nog een bezoek aan de apotheek omdat ik niet genoeg paludrine (een antimalaria medicijn) heb als ik wat langer in Nangina zou moeten verblijven. Ik kon het daar krijgen. Om 10 uur kwam Beatrice weer aanzetten en toen..... begon het zomaar ineens te **regenen!** Echte druppels! We gingen meteen naar buiten op de kleine waranda en ik begon te dansen samen met Beatrice en we lieten ons nat regenen tot vermaak van Agnes. Zij is een heel ander type dan wij twee! Water! Water! Na maanden vreselijke droogte! Ik had, toen Agnes les moest geven, in haar huis alle bakken, emmers en teilen met een slang gevuld. Was daar een heel uur mee bezig geweest. Je krijgt water maar even en ik had in het systeem buiten gehoord dat het aan het lopen was. Er was geen druppel water meer in haar huis geweest toen we van huis gingen.

Beatrice en ik vertrokken kort daarna. Het was maar voor korte tijd dit bezoekje, maar ik wilde niet naar Nangina gaan zonder Agnes een bezoekje gebracht te hebben. Ik was blij dat ik het gedaan had.

Op de weg terug naar Misikhu deden we inkopen voor de avond want om 16.00 uur krijgen we 4 priesters op bezoek. Beatrice kocht 2 kranten voor me om me bezig te houden en eenmaal thuis kreeg ik een pak sinaasappelsap en een banaan en weg was ze om te doen wat er gedaan moest worden.

Ik ben toen toch maar heerlijk gaan rusten. Het was wel hard nodig. Ook in voorbereiding op wat me te wachten staat deze middag en avond! Wie gaat er koken? Komen er meisjes of doet Beatrice dat allemaal zelf?

Maar voordat het zover was, kwam er een heel stel kinderen op de voorste waranda om weer voor ons te bidden! Allemaal onder de 7 jaar. Ontzettend jammer dat ik niet versta wat die kleintjes allemaal één voor één zeggen. Vuile handjes voor de ogen, en floep.... een stroom van woorden, zonder haperen of pauzeren. En dan is het ineens stil. Aan het einde krijgt ieder kind na het zeggen van zijn of haar naam een zegen mee van Beatrice en toen waren ze weer allemaal weg.

Nu is het echt donker aan het worden. Heel zwarte wolken hangen boven ons hoofd. Het wordt ook koeler en ik hoor ja, waarachtig, gerommel van onweer! Gaat de eerste regen nu ook hier komen?

Ik pak een boek en ga heerlijk op een van de vele grote stoepen buiten zitten, lekker op mijn kussentje. Ik kijk naar de zwarte wielende wolken en geniet van het schouwspel.

Om 16.30 uur kwamen de priesters, dit keer vergezeld van een bezoeker, een zekere Fr. John, die vicaris generaal van het diocees bleek te zijn. Hij kwam mee naar de "thee" van Beatrice. Maar tegen mij had ze gezegd dat het een heel lange zit zou worden tot laat in de avond, en nu hoorde ik weer dat woord "thee". Ook die John had het anders opgevat: gewoon even wat drinken en dan weer weg. Maar nee!

We kregen koekjes, schalen met pinda's en natuurlijk ook thee. Dat was eigenlijk het einde van de theesessie want nu werd het gevolgd door een diep bord voor ieder, gevuld met kleine stukjes biefstuk, heel krokant gebakken. Het was heel lekker, maar veel te veel, voor mij althans. Niemand trouwens at zijn bord leeg, nog niet eens voor de helft. Beatrice verdween in de keuken (alles op houtskoolkomfoortjes op de grond, geen water, geen gas, geen licht) terwijl ik bij de gasten bleef. Dat was geanimeerd genoeg.

En toen kwam er een voslagen verrassing. Rijst, cooking bananas, aardappelen, een grote kom met kikkererwten, groene groente gemengd met een andere bittere groente die ik niet kende, een pan met soep, een pan met rundvlees, een pan met kip: genoeg voor een heel weeshuis!! Dat werd allemaal op tafel geplonkt en ieder moest toetasten. Ze moet het al lang van te voren gepland hebben en meisjes overal aan het werk gezet.